Psalm 139 vers 1
Niets is, o *Oppermajes*teit,
Be*dekt voor* Uw al*wetend*heid.
Gij kent mij; *Gij door*grondt mijn daân;
Gij *weet mijn zit*ten en *mijn* staan;
Wat ik ber*aad', of wil be*trachten,
Gij kent van *verre mijn* ge*dacht*en.

Lied 1 (LvdK)
God heeft het eerste woord.
Hij heeft in den beginne
het licht doen overwinnen,
Hij spreekt nog altijd voort.

God heeft het eerste woord.
Voor wij ter wereld kwamen,
riep Hij ons reeds bij name,
zijn roep wordt nog gehoord.

God heeft het laatste woord.
Wat Hij van oudsher zeide,
wordt aan het eind der tijden,
in heel zijn rijk gehoord.

God staat aan het begin
en Hij komt aan het einde.
Zijn woord is van het zijnde
oorsprong en doel en zin.

Psalm 84 vers 1
Hoe lief'*lijk, hoe vol heil*genot,
O *HEER, der leger*scharen God,
Zijn *mij Uw huis en tempel*zangen!
Hoe *branden* mijn ge*negen*heên,
Om *'s HEEREN* voorhof *in te* treên!
Mijn *ziel be*zwijkt van *sterk ver*langen;
Mijn *hart roept* uit tot *God, Die* leeft,
En *aan mijn ziel het* leven geeft.

Gebed

Kindermoment

Kinderlied 463 (OTH)
Daniël, Daniël, vertrouw op God, Hij hoort je wel.
Daniël, Daniël, vertrouw op God, Hij hoort je wel.

Als je in de kuil van de leeuwen ligt,
snoert hij de muil van de leeuwen dicht.
Al zien ze geel en groen, ze kunnen je niks doen.
(Refrein)

Hoor je ze grommen, ze kijken zo woest.
Hun tanden zijn al jaren niet gepoetst.
Ze lusten je wel rauw, maar God beloont je trouw.
(Refrein)

Soms wordt er vreselijk op me geknord,
lijkt het of ik opgegeten word.
Zit ik in het nauw, dan denk ik weer aan jou.
(Refrein)

Schriftlezing
Genesis 1: 1 – 5
Johannes 1: 1 – 6 , 14 – 18
Hebreeën 1: 1 – 5

Lied 144 vers 1 en 4 (WK)
Hij kwam bij ons, heel gewoon,
de Zoon van God als men-sen-zoon.
Hij diende ons als een knecht
en heeft zijn leven afge-legd.

Wij willen worden als Hij.
El-kanders lasten dragen wij.
Wie is er need'rig en klein?
Die zal bij ons de grootste zijn.

Zie onze God,
de Koning-knecht,
Hij heeft zijn leven af-gelegd.
Zijn voor-beeld roept
om te dienen ied're dag,
gedragen door
zijn liefd' en kracht.

Woordverkondiging
Hij kwam bij ons heel gewoon

Lied 109 vers 3, 4 en 5 (WK)
Ver van de troon der tronen
en 's hemels zonneschijn
wilt U bij mensen wonen,
van hen een broeder zijn.
Met God wilt G' ons verzoenen,
tot God heft G' ons omhoog,
en onder de miljoenen
hebt U ook mij in 't oog.

'k Lag machteloos gebonden
U komt en maakt mij vrij!
Ik was bevlekt met zonden
U komt en reinigt mij!
Het leven was mij sterven
tot U mij op deed staan.
U doet mij schatten erven,
die nimmermeer vergaan.

U was zo diep bewogen:
U daalde van uw troon.
Uit Godd'lijk mededogen
werd U een mensenzoon.
U die de last der volken
hun zorgen duizendvoud
die niemand kan vertolken,
in liefd' omsloten houdt.

Collecte en luisterlied

Dankgebed en voorbede

Psalm 33 vers 2 en 7 (LvdK)
Zingt al wie leeft van Gods genade,
want waarheid is al wat Hij zegt.
Op trouw gegrondvest zijn zijn daden,
op liefde rust zijn heilig recht.
Die zich openbaarde
overal op aarde,
alles spreekt van Hem.
Heemlen hoog verheven,
vol van blinkend leven,
schiep Hij door zijn stem.

Heil hem, die hoopt in vrees en beven
op Gods genadig aangezicht.
Wie op zijn gunst vertrouwt zal leven,
God houdt het oog op hem gericht.
Ja, Hij kent de zijnen,
Hij laat niet verkwijnen
wie zijn hulp verbeidt.
Koninklijk van gaven
wil de Heere laven
wie ontbering lijdt.

Zegen